

நிலமும் உழைப்பும் பெண் இருப்பும்: சு. தமிழ்ச்செல்வியின் மாணிக்கம் நாவலில் சமூக யதார்த்தத்தின் வெளிப்பாடு

¹M.Indhumathi, ²Dr.V.M. Muthuramalinga Andavar

¹Ph.D. Research Scholar, ²Research Supervisor and Principal

¹PG and Research Department of Tamil, Pachaiyappas College, Chennai-30

²C.Kandasamy Naidu College, Anna Nagar, Chennai

Abstract : நவீன தமிழ் இலக்கியத்தில் கிராமப்புற மக்களின் வாழ்வியல், உழைப்பு, வறுமை, குடும்ப உறவுகள் மற்றும் பெண்களின் ஒடுக்கப்பட்ட வாழ்க்கை ஆகியவற்றை யதார்த்தமான முறையில் பதிவு செய்துவரும் எழுத்தாளர்களுள் சு. தமிழ்ச்செல்வி குறிப்பிடத்தக்கவர். அவரது முதல் நாவலான *மாணிக்கம்*, கிராமப்புற சமூகத்தின் பொருளாதார நெருக்கடியையும், வேளாண்மை சார்ந்த வாழ்க்கையின் வீழ்ச்சியையும், அதன் விளைவாக உருவாகும் குடும்ப மற்றும் பாலின உறவுகளின் சிக்கல்களையும் புனைவின் வழியாக வெளிப்படுத்துகிறது. நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் வெளியிட்ட இந்நாவல் 330 பக்கங்களைக் கொண்டதாகப் பதிவாகியுள்ளது; தமிழக அரசின் சிறந்த நாவலுக்கான விருதையும் பெற்றுள்ளது. *மாணிக்கம்* நாவலின் தனிச்சிறப்பு, அதன் தலைப்புப் பாத்திரமான மாணிக்கத்தை மையமாகக் கொண்டிருந்தாலும், கதையின் ஆழமான உணர்வியல் மையமாக செல்லாயி உருவெடுப்பதிலேயே அமைந்துள்ளது. சு. தமிழ்ச்செல்வி தமது நேர்காணலில், முதலில் மாணிக்கத்தின் வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்டே நாவலை எழுதத் தொடங்கியதாகவும், பின்னர் செல்லாயியும் நிலமும் கதைக்குள் முக்கியத்துவம் பெற்றதாகவும் குறிப்பிடுகிறார். மேலும், எழுதத் தொடங்கிய பின்னர் "ஒரு பெண்ணாக செல்லாயியின் பக்கம் நின்றேன்" என அவர் குறிப்பிடுவது, இந்நாவலின் பெண்ணிய வாசிப்பிற்கு முக்கியமான ஆசிரியர் கூற்றாக அமைகிறது. இவ்வாய்வு, *மாணிக்கம்* நாவலை நிலம், வேளாண் நெருக்கடி, உழைப்பு, வறுமை, குடும்ப அமைப்பு, பெண் இருப்பு, ஆணாதிக்கம் மற்றும் வட்டார மொழிநடை ஆகிய கோணங்களில் அணுகுகிறது.

IndexTerms - மாணிக்கம், சு. தமிழ்ச்செல்வி, சமூக யதார்த்தம், நிலம், உழைப்பு, பெண்ணியம், செல்லாயி, ஆணாதிக்கம், வட்டார மொழி.

1. சு. தமிழ்ச்செல்வியின் படைப்புலகில் மாணிக்கத்தின் இடம்

சு. தமிழ்ச்செல்வியின் படைப்புலகை அணுகும்போது, அவரது எழுத்தின் அடிப்படையான தன்மைகளாக நிலம், உழைப்பு, கிராமப்புற வாழ்க்கை மற்றும் பெண்களின் அனுபவம் ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம். விவசாயிகள், இடையர்கள், மீனவர்கள், உப்பளத் தொழிலாளர்கள் எனப் பல்வேறு தொழில்சார் சமூகங்களின் வாழ்க்கையை அவர் தனது நாவல்களில் பதிவு செய்துள்ளார். குறிப்பாக, இவரது நாவல்களில் உழைக்கும் பெண்களின் வாழ்க்கைக்கு தொடர்ந்து முக்கியத்துவம் வழங்கப்படுவதாக இலக்கிய விமர்சனங்கள் சுட்டுகின்றன. *மாணிக்கம்* நாவலின் செல்லாயி, இந்தப் படைப்புப் போக்கின் தொடக்கநிலைப் பெண் பாத்திரமாகக் கருதத்தக்கவர்.

மாணிக்கம் சு. தமிழ்ச்செல்வியின் முதல் நாவல். 2007ஆம் ஆண்டு நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் வெளியிட்ட பதிப்பு 330 பக்கங்களைக் கொண்டது; இது கிராமப்புறப் பின்னணியைக் கொண்ட விருது பெற்ற நாவலாகப் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. இந்நாவல் வெளியான காலகட்டத்தில்,

கிராமப்புற வாழ்க்கையை வெறும் அழகியல் நினைவாகப் பதிவு செய்வதைக் கடந்து, அதன் பொருளாதார மற்றும் சமூக நெருக்கடிகளை முன்வைத்த படைப்புகளின் வரிசையில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது.

இந்நாவலை வெறும் "ஒரு கிராமத்து குடும்பத்தின் கதை" என்று வரையறுப்பது அதன் சமூகப் பரப்பைச் சுருக்கிவிடும். கிராமம் இங்கு தனித்துவமான புவியியல் அமைப்பாக மட்டும் அமையவில்லை. அங்கு நிலவும் பொருளாதார மாற்றங்கள், வேளாண் வாழ்க்கையின் நெருக்கடி, குடும்பத்தின் மீது விழும் பொருளாதார அழுத்தம், ஆண்--பெண் உறவுகளில் ஏற்படும் மாற்றம் ஆகியவற்றை நிர்ணயிக்கும் சமூக வெளியாக அமைகிறது.

சு. தமிழ்ச்செல்வியின் படைப்புகளைப் பற்றிய ஆய்வுகள், அவரது எழுத்தில் "குடும்பம்" ஒரு முக்கியமான மையமாக இருப்பதைச் சுட்டுகின்றன. குடும்ப அமைப்பில் ஆண் அதிகாரம் கொண்டவனாகத் தோன்றினாலும், அந்தக் குடும்பத்தின் அடித்தளமாகப் பெண் செயல்படுகிறாள் என்பதே அவரது நாவல்களில் வெளிப்படும் முக்கியமான கருத்தாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. குறிப்பாக, உழைக்கும் பெண்களின் ஒடுக்கப்பட்ட வாழ்க்கையின் மறைக்கப்பட்ட பகுதிகளை அவர் புனைவாக்குகிறார் என்று பா. ஆனந்தகுமார் குறிப்பிடுகிறார்.

இந்தப் பின்னணியில் மாணிக்கத்தை சு. தமிழ்ச்செல்வியின் பின்னாளைய படைப்புகளுக்கான ஒரு தொடக்கப்புள்ளியாகவும் பார்க்கலாம். அளம், கீதாரி, கற்றாழை, ஆறுகாட்டுத்துறை போன்ற படைப்புகளில் வெவ்வேறு நிலப்பரப்புகளையும் தொழில்சார் சமூகங்களையும் மையப்படுத்திய அவரது எழுத்து, மாணிக்கத்தில் குடும்பம், நிலம் மற்றும் கிராமப்புற வாழ்வியல் ஆகியவற்றின் சந்திப்பில் தொடங்குகிறது.

இதில் முக்கியமானது, ஆசிரியரின் "நிலம்" குறித்த பார்வையாகும். சு. தமிழ்ச்செல்வி தனது நேர்காணலில், "என் நாவல்களில் நிலம் ஒரு கதாபாத்திரம்" என்று குறிப்பிடுகிறார். மேலும், மக்களின் கதைகளை நிலத்திலிருந்து பிரித்துப் பார்க்க முடியாது என்றும் அவர் கூறுகிறார்.

இந்தக் கூற்று மாணிக்கம் நாவலைப் புரிந்துகொள்வதற்கான முக்கியமான திறவுகோலாக அமைகிறது. ஏனெனில் நாவலில் நிலம் என்பது கதாபாத்திரங்கள் வாழும் இடம் மட்டுமல்ல; அவர்களின் பொருளாதார நிலை, தொழில், குடும்ப வாழ்க்கை மற்றும் எதிர்காலம் ஆகியவற்றைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியாகவும் செயல்படுகிறது.

எனவே மாணிக்கம் நாவலின் இலக்கிய முக்கியத்துவம் அதன் கதையில் மட்டுமல்ல. ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பின் பொருளாதார மாற்றத்தை, அந்த நிலத்தோடு வாழ்ந்த மக்களின் தனிப்பட்ட வாழ்க்கை மாற்றத்துடன் இணைத்துப் பதிவு செய்வதில்தான் அதன் முக்கியத்துவம் அமைந்துள்ளது.

II. நிலத்தின் மாற்றமும் வேளாண் வாழ்வின் நெருக்கடியும்

மாணிக்கம் நாவலின் சமூகப் பரப்பை உருவாக்கும் முதன்மையான கூறாக நிலத்தைக் குறிப்பிடலாம். பொதுவாக கிராமப்புற நாவல்களில் நிலம் என்பது விவசாயத்திற்கான இயற்கை வளமாகவோ, கதாபாத்திரங்கள் வாழும் பின்னணியாகவோ மட்டுமே அமையக்கூடும். ஆனால் மாணிக்கத்தில் நிலத்தின் தன்மை மாறும்போது மனிதர்களின் வாழ்க்கையும் மாறுகிறது. இதனால் நிலம் ஒரு செயற்படும் சமூகக் கூறாக மாறுகிறது.

நாவலின் பின்னணியில் காவிரி நீர் வராமையால் வேளாண் வாழ்க்கை சீரழியும் நிலை இடம்பெறுகிறது. இதன் விளைவாக விவசாயத்தைச் சார்ந்து வாழ்ந்த மக்களின் பொருளாதார நிலை பாதிக்கப்படுகிறது. வேளாண்மை என்பது ஒரு தொழில் மட்டுமல்ல; அது குடும்பத்தின் வருமானம், உணவு, கால்நடை வளர்ப்பு, சமூக அந்தஸ்து மற்றும் எதிர்கால நம்பிக்கை ஆகியவற்றோடு இணைந்திருந்தது. எனவே விவசாயத்தின் வீழ்ச்சி என்பது தனிப்பட்ட தொழில் இழப்பாக இல்லாமல், ஒரு முழுமையான வாழ்வியல் அமைப்பின் சிதைவாகிறது.

இத்தகைய மாற்றத்தை நாவல் நேரடியாகப் பொருளாதாரப் புள்ளிவிவரங்களின் வழியாகக் காட்டுவதில்லை. மாறாக, நிலத்தின் மாற்றம் மனிதர்களின் அன்றாட வாழ்க்கையில் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களின் வழியாகக் காட்டுகிறது. விவசாயம் நொடித்துப் போகும்போது மாற்றுத் தொழில்களை நாட வேண்டிய சூழல் உருவாகிறது. கால்நடை வளர்ப்பும் குடும்பப் பொருளாதாரத்தில் துணைத் தொழிலாக இடம்பெறுகிறது; குறிப்பாக செல்லாயி பால் விற்பனை மூலம் குடும்பச் செலவுகளைச் சமாளிக்கிறாள் என்பதும் ஆய்வுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

இங்கு நிலத்தின் நெருக்கடி நேரடியாகப் பெண்ணின் வாழ்க்கையையும் பாதிக்கிறது. குடும்பத்தின் முதன்மையான பொருளாதார அமைப்பு சீர்குலையும் போது, அதன் தாக்கத்தைச் சமாளிக்கும் பொறுப்பு பெண்களின் மீது விழுகிறது. இதனால் "நிலம்" என்ற இயற்கைச் சொல், "உழைப்பு" என்ற சமூகச் சொல்லாகவும், "குடும்பப் பொறுப்பு" என்ற பாலினச் சொல்லாகவும் மாற்றம் பெறுகிறது.

இத்தகைய மாற்றத்தைப் புரிந்துகொள்ள சு. தமிழ்ச்செல்வியின் ஆசிரியர் கூற்று மீண்டும் முக்கியமாகிறது. மாணிக்கம் எழுதும்போது முதலில் மாணிக்கத்தின் வாழ்க்கையைத்தான் நினைத்ததாகவும், பின்னர் "செல்லாயி, நிலம் எல்லாம் வந்தன" என்றும் அவர் குறிப்பிடுகிறார். இதிலிருந்து நாவலின் கட்டமைப்பில் நிலமும் பெண்ணும் பின்னர் முக்கியத்துவம்

பெற்றிருந்தாலும், அவை கதையின் மையப் பொருளை விரிவுபடுத்திய கூறுகளாக மாறியிருப்பதை அறிய முடிகிறது.

நிலத்தின் மாற்றம் இவ்வாறு சமூக உறவுகளின் மாற்றத்திற்கும் வழிவகுக்கிறது. விவசாயம் நிலைத்திருக்கும்போது குடும்பம் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளாதார அமைப்புக்குள் இயங்குகிறது. ஆனால் விவசாயம் சீரழியும்போது குடும்ப உறுப்பினர்கள் மாற்று வாழ்வாதாரங்களைத் தேட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. இதனால் பழைய தொழில் சார்ந்த அடையாளங்கள் மாறுகின்றன; குடும்பப் பொறுப்புகளின் பகிர்வும் மாறுகிறது.

இதனை வெறும் "விவசாயத்தின் வீழ்ச்சி" என்ற பொருளாதாரக் கருத்தாக மட்டும் வாசிக்க முடியாது. **மாணிக்கம்** நாவலில் அது ஒரு சமூகத்தின் வாழ்வியல் மாற்றம். நிலத்தின் மீது உருவாக்கப்பட்டிருந்த தலைமுறை உறவு முறிகிறது; உழைப்பின் வடிவம் மாறுகிறது; குடும்பத்தின் பொருளாதாரச் சுமை மறுவிநியோகம் பெறுகிறது.

இந்த நிலையில் நிலம் ஒரு அமைதியான பின்னணி அல்ல. அது மனிதர்களின் வாழ்க்கையைத் தீர்மானிக்கும் கதாபாத்திரமாகவே செயல்படுகிறது. சு. தமிழ்ச்செல்வியின் கூற்றான "**என் நாவல்களில் நிலம் ஒரு கதாபாத்திரம்**" என்பதன் பொருள் இங்கு முழுமையாக வெளிப்படுகிறது.

ஆகவே **மாணிக்கம்** நாவலில் நிலத்தின் சிதைவு என்பது இயற்கை மாற்றத்தின் பதிவு மட்டுமல்ல; **வேளாண் சமூகத்தின் பொருளாதார நெருக்கடி, குடும்ப அமைப்பின் மாற்றம் மற்றும் பெண்களின் கூடுதல் உழைப்பாக வெளிப்படும் சமூக மாற்றத்தின் அடையாளம்** ஆகும்.

III. உழைப்பு, வறுமை மற்றும் சமூக அடுக்குகள்

மாணிக்கம் நாவலில் நிலத்தின் நெருக்கடியைத் தொடர்ந்து வெளிப்படும் முக்கியமான சமூகப் பிரச்சினை உழைப்பின் நிலையற்ற தன்மையாகும். வேளாண்மை சீர்குலையும் போது அதன் தாக்கம் நில உரிமையாளர்களிடம் மட்டுமல்லாமல், அந்நிலத்தைச் சார்ந்து வாழும் கூலித் தொழிலாளர்கள் மற்றும் சிறு விவசாயிகளிடமும் தீவிரமாகப் பிரதிபலிக்கிறது. இதனால் உழைப்பு என்பது வெறும் பொருளாதார நடவடிக்கையாக இல்லாமல், சமூக அந்தஸ்தையும் குடும்பத்தின் வாழ்வாதாரத்தையும் தீர்மானிக்கும் காரணியாகிறது.

கிராமப்புறச் சமூகத்தில் நிலம் வைத்திருப்பவர், நிலத்தில் உழைப்பவர், அன்றாடக் கூலியை நம்பி வாழ்பவர் என்ற பொருளாதார வேறுபாடுகள் மனிதர்களின் உறவுகளிலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. நிலம் ஒருவருக்கு பாதுகாப்பையும் அதிகாரத்தையும் வழங்கக்கூடிய நிலையில், நிலமற்றவரின் வாழ்க்கை நாளாந்த உழைப்பைச் சார்ந்ததாகிறது. இவ்வேறுபாட்டை **மாணிக்கம்** நேரடியான அரசியல் முடிக்கமாக முன்வைக்காமல், குடும்பங்களின் அன்றாடப் போராட்டங்களின் வழியாகக் காட்சிப்படுத்துகிறது.

வறுமை இந்நாவலில் ஒரே நாளில் உருவாகும் நிலையாகக் காட்டப்படவில்லை. தொடர்ச்சியான பொருளாதார நெருக்கடிகளின் விளைவாக அது உருவாகிறது. விவசாய வருமானம் குறைதல், மாற்றுத் தொழிலை நாட வேண்டிய நிலை, குடும்பச் செலவுகளைச் சமாளிக்க வேண்டிய கட்டாயம் போன்றவை ஒன்றோடொன்று இணைந்து வறுமையை உருவாக்குகின்றன. இதனால் வறுமை என்பது பணமின்மையை மட்டும் குறிக்காமல், **தேர்வு செய்யும் வாய்ப்புகளின் குறைவு** என்ற சமூக நிலையாகவும் அமைகிறது.

இந்த நிலையில் பெண்களின் உழைப்பு குடும்பத்தின் பொருளாதாரத்தைத் தாங்கும் மறைக்கப்பட்ட ஆதாரமாகிறது. செல்லாயியின் வாழ்க்கை இதற்கு முக்கியமான எடுத்துக்காட்டாகிறது. குடும்பத்தின் பொருளாதாரச் சுமையைத் தாங்குவதற்காக அவள் மேற்கொள்ளும் உழைப்பு, குடும்பத்தின் அன்றாடத் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான வழியாக மட்டுமல்லாமல், ஆண் மையமான குடும்ப அமைப்பின் மறைக்கப்பட்ட முரண்பாட்டையும் வெளிப்படுத்துகிறது.

இதில் கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான அம்சம் என்னவெனில், பெண்ணின் உழைப்பு பல நேரங்களில் "குடும்பக் கடமை" என்ற பெயரில் இயல்பாக்கப்படுகிறது. ஆண் செய்யும் உழைப்பு வருமானத்தை உருவாக்கும் தொழிலாக அடையாளப்படுத்தப்படும்போது, பெண்ணின் உழைப்பு குடும்பப் பொறுப்பாக மட்டுமே பார்க்கப்படுகிறது. **மாணிக்கம்** இந்த வேறுபாட்டை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் உழைப்பின் பாலின அடிப்படையிலான மதிப்பீட்டையும் கேள்விக்குள்ளாக்குகிறது.

இதனால் நாவலில் வர்க்கமும் பாலினமும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்றைப் பிரிக்க முடியாதவையாகின்றன. வறுமை ஆணையும் பெண்ணையும் பாதித்தாலும், அதன் சுமையை இருவரும் ஒரே விதமாகச் சுமப்பதில்லை. குடும்பத்தின் பொருளாதார நெருக்கடி அதிகரிக்கும்போது பெண்ணின் உடல் உழைப்பும் உணர்ச்சி உழைப்பும் அதிகரிக்கிறது. இந்த இரட்டைச் சுமை செல்லாயியின் வாழ்க்கையில் தெளிவாக வெளிப்படுகிறது.

ஆகவே **மாணிக்கம்** நாவலில் வறுமை என்பது தனிநபரின் தோல்வியாகப் புரிந்துகொள்ளப்படுவதில்லை. அது **நிலம், தொழில், பொருளாதார வாய்ப்பு மற்றும் சமூக**

அமைப்பு ஆகியவற்றின் பரஸ்பர உறவால் உருவாகும் நிலை எனப் புனைவாக்கப்படுகிறது. இதுவே நாவலின் சமூக யதார்த்தவாதப் பார்வையின் முக்கியமான அம்சமாகும்.

IV. செல்லாயி: குடும்பம், பெண் உழைப்பு மற்றும் எதிர்கொள்ளும் வாழ்க்கை

மாணிக்கம் நாவலின் தலைப்பு மாணிக்கத்தின் பெயரைத் தாங்கியிருந்தாலும், நாவலின் உணர்வியல் மையம் செல்லாயியின் வாழ்க்கையை நோக்கி நகர்கிறது. இது சு. தமிழ்ச்செல்வியின் படைப்பியல் அணுகுமுறையில் குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். ஆசிரியரின் கூற்றுப்படி, நாவலை எழுதத் தொடங்கியபோது மாணிக்கத்தின் வாழ்க்கையே முதன்மையானதாக இருந்தது; ஆனால் எழுதிச் செல்லும்போது செல்லாயியும் நிலமும் கதையின் முக்கியமான பகுதிகளாக மாறின. இறுதியில், "ஒரு பெண்ணாக செல்லாயியின் பக்கம் நின்றேன்" என்று அவர் கூறுகிறார். [1]

இந்த ஆசிரியர் கூற்று செல்லாயியை வெறும் துணைக் கதாபாத்திரமாக அணுகுவதற்குப் பதிலாக, நாவலின் சமூகக் கருத்தியலைத் தாங்கும் மையப் பாத்திரமாக வாசிக்க வழிவகுக்கிறது.

செல்லாயியின் வாழ்க்கையில் குடும்பம் என்பது பாதுகாப்பை வழங்கும் இடமாக மட்டுமல்லாமல், பொறுப்புகளையும் கட்டுப்பாடுகளையும் விதிக்கும் அமைப்பாகவும் உள்ளது. கணவன்--மனைவி உறவின் சமநிலையின்மை, குடும்பத்தின் பொருளாதார நெருக்கடி மற்றும் அன்றாட வாழ்வாதாரப் போராட்டம் ஆகியவை அவளது வாழ்க்கையை தொடர்ந்து அழுத்துகின்றன. இருந்தபோதிலும், அவள் செயலற்ற பாத்திரமாக நாவலில் நிறுத்தப்படுவதில்லை.

செல்லாயியின் முக்கியத்துவம் அவள் எதிர்கொள்ளும் துன்பங்களிலேயே இல்லை; அந்தத் துன்பங்களை எதிர்கொண்டு குடும்பத்தைத் தாங்கும் செயற்பாட்டில்தான் உள்ளது. பொருளாதாரத் தேவைக்காக அவள் மேற்கொள்ளும் உழைப்பு, குடும்பத்தை நடத்துவதற்கான நடைமுறை அறிவு மற்றும் நெருக்கடியை சமாளிக்கும் திறன் ஆகியவை அவளுடைய சுயத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன.

இங்கு பெண்ணின் உழைப்பு இரண்டு நிலைகளில் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும். முதலாவது, அது குடும்பத்தின் பொருளாதாரத் தேவையை நிறைவேற்றுகிறது. இரண்டாவது, அது பெண்ணின் சுய இருப்பை வெளிப்படுத்துகிறது. குடும்பத்திற்காக உழைக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் தொடங்கிய செயல், அவளை குடும்பத்தின் முக்கியமான பொருளாதார ஆதாரமாக மாற்றுகிறது.

இந்தப் பரிமாற்றமே செல்லாயியின் பாத்திரத்தைச் சிக்கலானதாக ஆக்குகிறது. அவள் முழுமையாக சமூகக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு அடிபணிந்த பெண்ணும் அல்ல; அதே நேரத்தில் அவற்றிலிருந்து முற்றிலும் விடுபட்ட நவீனப் பெண்ணுமல்ல. அவள் வாழும் சமூகத்தின் வரம்புகளுக்குள் இருந்துகொண்டே அவற்றை எதிர்கொள்ளும் பெண். இதுவே அவளது பாத்திரத்திற்கு யதார்த்தத் தன்மையை வழங்குகிறது.

மேலும், செல்லாயியின் வாழ்க்கையை தனிப்பட்ட குடும்பச் சிக்கலாக மட்டும் அணுக முடியாது. அவளது வாழ்க்கை கிராமப்புறப் பெண்ணின் பொருளாதார மற்றும் சமூக நிலையைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது. குடும்பத்தின் நிலைத்தன்மை பல நேரங்களில் பெண்ணின் தொடர்ச்சியான உழைப்பின் மீது தாங்கியிருந்தாலும், அந்த உழைப்பிற்கு சமூக அங்கீகாரம் குறைவாகவே கிடைக்கிறது.

சு. தமிழ்ச்செல்வியின் படைப்புகளைப் பற்றிய ஆய்வுகளும் இதையே சுட்டுகின்றன. அவரது படைப்புகளில் குடும்பம் முக்கியமான சமூக வெளியாகவும், அந்தக் குடும்பத்தின் மறைக்கப்பட்ட உழைப்பைச் சுமப்பவர்களாக பெண்களும் இடம்பெறுவதாகவும் ஆய்வுகள் குறிப்பிடுகின்றன. [2]

இதனால் செல்லாயியை வெறும் "துன்பப்படும் பெண்" என்ற அடையாளத்திற்குள் அடக்க முடியாது. அவள் உழைப்பின் மூலம் குடும்பத்தைத் தாங்கும் பெண்; சமூக நெருக்கடிகளுக்குள் தன்னுடைய இருப்பைத் தக்கவைத்துக்கொள்ளும் பெண்; ஆண் மையமான குடும்ப அமைப்பின் முரண்பாடுகளைத் தன்னுடைய வாழ்க்கையின் வழியாக வெளிப்படுத்தும் பெண்.

இந்தப் பார்வையில் செல்லாயியின் பாத்திரம் சு. தமிழ்ச்செல்வியின் பெண் மையப் படைப்புகளின் முக்கியமான தொடக்கமாக அமைகிறது.

V. மாணிக்கம்: ஆணாதிக்கம், பொறுப்பின்மை மற்றும் குடும்ப உறவின் சிதைவு

நாவலின் தலைப்பாக அமைந்துள்ள மாணிக்கம், தனிப்பட்ட ஒரு மனிதனின் குணநலன்களை மட்டும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பாத்திரமாக அணுகப்பட முடியாது. அவனது செயல்பாடுகள் குடும்ப அமைப்பில் நிலவும் ஆண் அதிகாரத்தின் தன்மையையும், அந்த அதிகாரத்துடன் இணைந்திருக்கும் பொறுப்பின்மையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. இதனால் மாணிக்கத்தின் பாத்திரம் தனிமனித உளவியல் மட்டுமின்றி, சமூக அமைப்பியல் அடிப்படையிலும் ஆராயத்தக்கதாகிறது.

பொதுவாகப் பிதாமகச் சமூகத்தில் குடும்பத்தின் தலைமைப் பொறுப்பு ஆணிடம் இருப்பதாகக் கருதப்படுகிறது. பொருளாதார முடிவெடுத்தல், குடும்பத்தின் எதிர்காலத்தைத் தீர்மானித்தல், மனைவி மற்றும் குழந்தைகளின் வாழ்க்கையில் அதிகாரம் செலுத்துதல் போன்றவை ஆணின் உரிமைகளாகக் கட்டமைக்கப்படுகின்றன. ஆனால் அதே அமைப்பு ஆணின் பொறுப்புகளையும்

வலியுறுத்துகிறது. மாணிக்கம் நாவலில் இந்த இரண்டிற்கும் இடையில் ஏற்படும் முரண்பாடே முக்கியமான சமூகச் சிக்கலாகிறது.

மாணிக்கம் குடும்பத்தில் ஆண் என்ற அடையாளத்தைப் பெற்றிருந்தாலும், அந்த அடையாளத்திற்குரிய பொறுப்புகளை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளாத நிலை காணப்படுகிறது. இதன் விளைவாக குடும்பத்தின் பொருளாதார மற்றும் உணர்வியல் சுமை செல்லாயியின் மீது அதிகமாக விழுகிறது. இதனால் கணவன்--மனைவி உறவு சமமான பங்கேற்பின் அடிப்படையில் அமையாமல், பொறுப்புகளின் சமமற்ற பகிர்வாக மாறுகிறது.

இங்கு மாணிக்கத்தின் பாத்திரத்தை முழுமையான "தீய மனிதன்" என்ற எளிய வகைப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவருவது நாவலின் சமூகப் பரப்பைச் சுருக்கிவிடும். அவனது செயல்பாடுகளை உருவாக்கும் சமூகச் சூழலையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். பொருளாதார நெருக்கடி, கிராமப்புற வாழ்க்கையின் மாற்றம், வேலைவாய்ப்பின் நிலையற்ற தன்மை மற்றும் குடும்பத்தின் மீதான ஆண் எதிர்பார்ப்புகள் ஆகியவை அவனது வாழ்க்கையிலும் தாக்கம் செலுத்துகின்றன.

ஆனால் இத்தகைய சூழலியல் காரணங்கள் அவனது பொறுப்பின்மையை முழுமையாக நியாயப்படுத்துவதில்லை. மாறாக, இந்நாவல் ஒரு முக்கியமான கேள்வியை எழுப்புகிறது: **சமூக அமைப்பு ஆணுக்கு வழங்கும் அதிகாரம், அதனுடன் இணைந்த பொறுப்பை அவன் ஏற்காதபோது குடும்பத்தில் ஏற்படும் விளைவு என்ன?**

இந்தக் கேள்விக்கான பதில் செல்லாயியின் வாழ்க்கையில் வெளிப்படுகிறது. மாணிக்கத்தின் செயல்பாடுகளால் உருவாகும் வெற்றிடத்தை நிரப்ப வேண்டிய நிலைக்கு அவள் தள்ளப்படுகிறாள். இதனால் குடும்பத்தில் ஆணுக்குரிய பொருளாதாரப் பொறுப்பு பெண்ணின் உழைப்பால் ஈடுசெய்யப்படுகிறது. ஆனால் அதிகாரத்தின் அடையாளம் மட்டும் ஆணிடம் தொடர்கிறது. இதுவே நாவல் வெளிப்படுத்தும் பிதாமகச் சமூகத்தின் அடிப்படை முரண்பாடுகளில் ஒன்றாகும்.

சு. தமிழ்ச்செல்வியின் படைப்புகளில் ஆண் பாத்திரங்கள் குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளிலும், குடும்பத்தில் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்தாலும் கணவன் அல்லது தந்தை என்ற பொறுப்பில் தோல்வியடையும் ஆண் பாத்திரங்கள் இடம்பெறுவதாகக் குறிப்பிடப்படுகிறது. [3]

இதன் மூலம் மாணிக்கம் ஒரு தனிநபரிலிருந்து ஒரு **சமூகப் படிமமாக** விரிவடைகிறான். அவன் வழியாக ஆண் அதிகாரம், குடும்பப் பொறுப்பு மற்றும் பெண்ணின் மறைக்கப்பட்ட உழைப்பு ஆகியவற்றுக்கிடையிலான முரண்பாட்டை நாவல் வெளிப்படுத்துகிறது.

முக்கியமாக, நாவலின் தலைப்பு "மாணிக்கம்" என்ற ஆண் பாத்திரத்தின் பெயரைத் தாங்கியிருப்பதும், அதன் உணர்வியல் மையம் செல்லாயியின் வாழ்க்கையை நோக்கி நகர்வதும் குறிப்பிடத்தக்க முரணாகும். தலைப்பு ஆணை முன்னிறுத்துகிறது; கதை அனுபவம் பெண்ணை முன்னிறுத்துகிறது. இந்த முரண் நாவலின் பெண்ணிய வாசிப்பை மேலும் வலுப்படுத்துகிறது.

எனவே மாணிக்கம் தனிப்பட்ட குறைகளைக் கொண்ட கணவனாக மட்டும் பார்க்கப்பட வேண்டியவன் அல்ல. ஆண் அதிகாரம், குடும்பப் பொறுப்பு மற்றும் பெண் உழைப்பு ஆகியவற்றுக்கிடையிலான சமயின்மையை வெளிப்படுத்தும் சமூகப் பாத்திரமாக அவனைப் புரிந்துகொள்வதே பொருத்தமானதாகும்.

VI. வட்டார மொழியும் யதார்த்தவாத அழகியலும்

மாணிக்கம் நாவலின் சமூக யதார்த்தத்தை வலுப்படுத்தும் மற்றொரு முக்கியமான கூறு அதன் மொழிநடை ஆகும். ஒரு குறிப்பிட்ட நிலப்பரப்பையும் சமூகத்தையும் மையமாகக் கொண்ட படைப்பில், மொழி வெறும் கருத்துகளை எடுத்துச் செல்லும் கருவியாக மட்டும் இருப்பதில்லை. அது கதாபாத்திரங்களின் சமூக அடையாளம், வாழ்வியல் அனுபவம் மற்றும் பண்பாட்டு சூழலை வாசகருக்கு உணர்த்தும் முக்கியமான அழகியல் கருவியாகிறது.

இந்நாவலில் இடம்பெறும் வட்டாரப் பேச்சுமொழி, கிராமப்புற மக்களின் அன்றாட உரையாடல்களையும் அவர்களது இயல்பான உணர்வுகளையும் வெளிப்படுத்துகிறது. குறிப்பாக, உள்ளூர் சொற்கள், வட்டார வழக்குகள், மரபுத்தொடர்கள் மற்றும் பேச்சுவழக்குச் சொற்றொடர்கள் ஆகியவை நாவலின் மொழிக்கு இயல்புத்தன்மையை வழங்குகின்றன. **மாணிக்கம்** நாவலின் மொழியை ஆராய்ந்த சமீபத்திய ஆய்வுகளும் வட்டாரச் சொற்கள் மற்றும் மரபுத்தொடர்களின் பயன்பாட்டை முக்கியமான இலக்கியக் கூறுகளாகச் சுட்டுகின்றன. [4]

வட்டார மொழியின் பயன்பாடு கதாபாத்திரங்களை அவர்களது சமூகச் சூழலிலிருந்து பிரிக்காமல் வைத்திருக்கிறது. அவர்கள் பேசும் மொழியே அவர்களது வாழ்க்கை அனுபவத்தின் அடையாளமாகிறது. இதனால் வாசகர் கதாபாத்திரங்களைப் பற்றி ஆசிரியர் கூறும் விளக்கங்களின் வழியாக மட்டுமல்லாமல், அவர்களது சொந்தப் பேச்சின் வழியாகவும் புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

மேலும், வட்டார மொழி நாவலின் சமூக வரலாற்றையும் பாதுகாக்கிறது. அன்றாடப் பயன்பாட்டில் உள்ள பல சொற்கள் குறிப்பிட்ட தலைமுறையுடனும் தொழிலுடனும் நிலப்பரப்புடனும் இணைந்திருக்கின்றன. அவை இலக்கியத்தில் பதிவு செய்யப்படும்போது, அந்தச் சொற்கள் ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டு நினைவின் பகுதியாக மாறுகின்றன.

இங்கு மொழியின் யதார்த்தவாதத் தன்மை குறிப்பிடத்தக்கது. வறுமை, குடும்பப் பிரச்சினை, உழைப்பு, துன்பம் போன்றவற்றைப் பற்றிப் பேசும்போது மிகையான இலக்கிய அலங்கார மொழியைப் பயன்படுத்தாமல், கதாபாத்திரங்களின் இயல்பான பேச்சை முன்னிறுத்துவது அவர்களின் வாழ்க்கையை நம்பகமானதாக ஆக்குகிறது.

இதன் மூலம் **மாணிக்கம்** நாவலின் யதார்த்தவாதம் இரண்டு நிலைகளில் செயல்படுகிறது. ஒன்று **உள்ளடக்க யதார்த்தம்**---நிலம், உழைப்பு, வறுமை மற்றும் குடும்ப வாழ்க்கையின் உண்மைகளைப் பதிவு செய்தல். மற்றொன்று **மொழியியல் யதார்த்தம்**---அந்த வாழ்க்கையை அந்த மக்களின் சொந்த மொழிநடையில் வெளிப்படுத்துதல்.

இரண்டின் இணைப்பே நாவலின் அழகியல் வலிமையை உருவாக்குகிறது. கிராமப்புற வாழ்க்கையைப் பற்றிப் பேசும் ஒரு வெளிப்பார்வையாளரின் மொழியாக அல்லாமல், அந்த வாழ்க்கைக்குள் இருந்து எழும் குரல்களாகக் கதாபாத்திரங்களின் உரையாடல்கள் அமைகின்றன.

இதனால் **மாணிக்கம்** நாவலில் வட்டார மொழி வெறும் அலங்கார உத்தியாகக் கருதப்பட முடியாது. அது **இடம், மக்கள், தொழில், வர்க்கம் மற்றும் பண்பாடு** ஆகியவற்றை ஒரே நேரத்தில் அடையாளப்படுத்தும் இலக்கியக் கருவியாக விளங்குகிறது.

VII. முடிவுரை

சு. தமிழ்ச்செல்வியின் **மாணிக்கம்** நாவல் ஒரு தனிக் குடும்பத்தின் கதையைத் தாண்டி, கிராமப்புற சமூகத்தின் பொருளாதார மற்றும் பாலின அமைப்புகளை ஆராயும் சமூக யதார்த்தப் படைப்பாகத் திகழ்கிறது. நிலத்தின் மாற்றம் வேளாண் வாழ்க்கையைப் பாதிக்கிறது; வேளாண் நெருக்கடி உழைப்பின் வடிவத்தை மாற்றுகிறது; பொருளாதார நெருக்கடி குடும்பத்தின் மீது கூடுதல் சுமையை ஏற்படுத்துகிறது; அந்தச் சுமையின் பெரும்பகுதி பெண்ணின் மீது விழுகிறது. இவ்வாறு நிலம், உழைப்பு, வறுமை, குடும்பம் மற்றும் பாலினம் ஆகியவை ஒன்றோடொன்று தொடர்புடைய சமூக அமைப்பாக நாவலில் வெளிப்படுகின்றன.

இந்நாவலின் முக்கியமான சாதனைகளில் ஒன்று செல்லாயியின் பாத்திர உருவாக்கமாகும். அவள் வெறும் துன்பத்தைச் சுமக்கும் பெண்ணாக அல்லாமல், உழைப்பின் மூலம் குடும்பத்தைத் தாங்கும் செயற்பாட்டு மனிதராக உருவாக்கப்படுகிறாள். இதற்கு எதிர்மறையான பிரதிபலிப்பாக மாணிக்கத்தின் பாத்திரம் அமைகிறது. இதனால் தலைப்பில் ஆண் முன்னிலைப்படுத்தப்பட்டாலும், கதையின் ஆழமான மனித அனுபவம் பெண்ணை நோக்கி நகர்கிறது.

அதேவேளையில், நாவலின் வட்டார மொழிநடை அதன் சமூக யதார்த்தத்தை மேலும் வலுப்படுத்துகிறது. நிலத்தையும் மக்களையும் அவர்களின் சொந்த மொழியிலிருந்து பிரிக்காமல் பதிவு செய்வதன் மூலம், சு. தமிழ்ச்செல்வி ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தின் கிராமப்புற வாழ்வியலை இலக்கிய நினைவாகப் பாதுகாக்கிறார்.

எனவே **மாணிக்கம்** நாவலை "**ஒரு பெண்ணின் குடும்பத் துயரத்தைச் சொல்லும் நாவல்**" என்று மட்டும் வரையறுப்பது அதன் பரந்த சமூகப் பொருளைச் சுருக்கிவிடும். அது உண்மையில் **நிலம் சிதைவடையும் போது ஒரு சமூகத்தின் வாழ்க்கை எவ்வாறு மாறுகிறது; அந்த மாற்றத்தின் சுமையை உழைக்கும் மக்கள் எவ்வாறு சுமக்கிறார்கள்; குறிப்பாக அந்தச் சுமை பெண்ணின் வாழ்க்கையில் எவ்வாறு வெளிப்படுகிறது** என்பதைக் காட்டும் சமூக யதார்த்தப் படைப்பாகும்.

இந்த வகையில், **மாணிக்கம்** சு. தமிழ்ச்செல்வியின் படைப்புலகில் ஒரு முக்கியமான தொடக்கப் படைப்பாக மட்டுமல்லாமல், **நிலம்--உழைப்பு--பெண்** என்ற மூன்று அடிப்படைச் சமூகக் கூறுகளை ஒன்றிணைத்து வாசிக்கக்கூடிய முக்கியமான தமிழ் நாவலாகவும் அமைகிறது.

REFERENCES

- [1] சு. தமிழ்ச்செல்வி, மாணிக்கம் (நாவல்), நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை, 2007.
- [2] சு. தமிழ்ச்செல்வியின் நேர்காணல், இந்து தமிழ் திசை (hindutamil.in), <https://www.hindutamil.in/news/literature/925893-s-tamil-chelvi-interview.html>
- [3] பா. ஆனந்தகுமார், சு. தமிழ்ச்செல்வியின் படைப்புகள் பற்றிய கட்டுரை, கீற்று இணைய இதழ் (keetru.com), https://www.keetru.com/ungal_noolagam/jan08/pa_anandakumar.php
- [4] "மாத்ருவெளி", சு. தமிழ்ச்செல்வியின் ஆண் பாத்திரங்கள் குறித்த கட்டுரை, கீற்று இணைய இதழ் (keetru.com), <https://www.keetru.com/index.php/2009-10-07-12-27-44/matruveli-dec10/12236-2011-01-05-11-16-43>
- [5] மாணிக்கம் நாவலில் வெளிப்படும் இலக்கண இலக்கியக் கூறுகள் — கட்டுரை, கீற்று இணைய இதழ் (keetru.com), <https://www.keetru.com/index.php/2010-06-24-04-31-11/ungal-noolagam-jan26/49071-manikkam-navalil-velippatum-ilakkana-ilakkiyak-kurukal>